

ZPRAVODAJSTVÍ

z obydlené zatačky

Březen 2015

Číslo 42

Vydává Obecní úřad Malá Štáhle jako nepravidelný informátor. Příspěvky Obecní úřad Malá Štáhle, Malá Štáhle 26,795 01 Rýmařov. Přípravuje Jana Bulová

Není tomu ani tak dávno, kdy jsme si na půlnoční mši společně přáli krásné a poklidné prožití svátků vánočních. Ani jsme se nenadáli a můžeme si popřát opět, tentokrát krásné a klidné prožití svátků jara – Velikonoc.

Stejně jako v letech minulých, tak i letos, se do vašich domovů čas od času dostane toto obecní čtivo- občasník, obšťastník, obecní drbna, obecní plátek. Ano, takto mnozí z vás náš zpravodaj nazýváte.

Nevadí, nazývejte ho, jak chcete, hlavně jej čtete.

Mezinárodní den žen

Mnoho z nás žije s pocitem, že MDŽ je socialistický přežitek. Omyl. Byl založen v úsilí o rovnoprávnost mezi mužem a ženou, dnes ho spíše chápeme jako oslavu něžného pohlaví a vyjádření díky za jejich péči.

Nicméně i dnes má svět upozornit na fakt, že ženy nejsou nic méněcenného, jak je muži několik tisíc let chápali, že mají stejná společenská i politická práva jako oni. O svá práva bojovaly takzvané sufražetky už od konce 18. století, marně. Rozhodující byl 8. březen 1908, kdy proběhla v New Yorku stávka rozzlobených švadlen. Ani tehdy se ovšem mnoho nedělo, ale na první mezinárodní ženské konferenci v Kodani v srpnu 1910 konečně prosadila německá socialistka pořádání mezinárodního svátku, ale ani tehdy se ještě nerozhodlo, kdy to bude. To oficiálně vyhlásil až V. I. Lenin v roce 1917, kdy po svržení cara a nástupu k moci ženám volební právo skutečně zajistil. OSN oficiálně uznala MDŽ v roce 1975. V důsledku toho ho vzaly za svůj i země, kde o nějakém ženském emancipačním hnutí neměli ani tušení. Dnes si tento den připomínají státy západní Evropy, USA, Austrálie, v Rusku je dokonce dnem volna. Svátek se rychle rozšířil, jen jeho obsah se změnil. My si ho pamatujeme jako socialistickou náhradu za dříve slavený květnový Den matek.

Takže milé dámy, ta získaná rovnoprávnost si zcela jistě zaslouží nejen slavit, ale zejména podpořit.

Z jednání obecního zastupitelstva

Jednání ZO 22.12.2014

- Zastupitelstvo obce schvaluje Jednací řád ZO Malá Štáhle ze dne 10.11.2006 na funkční období 2014-2018.
- Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 4/2014.
- Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočet na rok 2015 s tím, že zveřejněný návrh se upravuje navýšením v příjmové i výdajové části o 150 tis. Kč a upraveny v položkách, uvedených v zápise.
- Zastupitelstvo obce schvaluje plán kulturních a sportovních akcí na rok 2015.
- Zastupitelstvo obce schvaluje Smlouvu o dílo s firmou DIGIS, s.r.o. ve výši 7.865,- Kč (včetně DPH).
- Zastupitelstvo obce schvaluje finanční příspěvek v lednu 2015 ve výši 3 000,-Kč Centru pro zdravotně postižené v Bruntále.
- Zastupitelstvo obce schvaluje vánoční příspěvek 500,- Kč formou nákupu potravin pro osamělé občany obce v důchodovém věku.
- Zastupitelstvo obce schvaluje zakoupení 2 ks svíidel pro obec v ceně 18 731,- Kč.
- Zastupitelstvo obce neschvaluje finanční příspěvek Studiu STA, o.p.s. Krnov.
- Zastupitelstvo obce schvaluje bezúplatný převod pozemku p.č. St. 120 v k.ú. Malá Štáhle o výměře 11 m² se Státním pozemkovým úřadem.

Jednání ZO 5.1.2015

- Zastupitelstvo obce schvaluje podání žádosti o dotace na opravu střechy kaple + plotu a o dotaci na doplnění kompostérů v obci.
- Zastupitelstvo obce ukládá panu starostovi zjistit potřebná povolení k úpravě přechodu přes silnici I/11 pro bezpečnost v obci.
- Zastupitelstvo obce bere Rozpočet Sdružení obcí Rýmařovska na rok 2015 na vědomí.

Jednání ZO 2.2.2015

- Zastupitelstvo obce schvaluje Jednací řád výborů zastupitelstva po doplnění uvedených připomínek.
- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p.č. 105/1 a pozemku p.č. 45/4 o celkové výměře 428m² za cenu 30,-Kč/m² paní Petře Komůrkové.
- Zastupitelstvo obce schvaluje Dohodu o skončení nájmu pozemků (skládky) s Městským úřadem Rýmařov.
- Zastupitelstvo obce schvaluje finanční příspěvek na překlad a tisk kroniky naší obce ve výši 30 tis. Kč společnosti Staré Sovinecko o.s.

Jednání ZO 2.3.2015

- Zastupitelstvo obce schvaluje Vyjádření k EIA MSK 1834 k záměru „Výroba hliníkového granulátu Malá Štáhle“ tak, jak bylo předloženo panem starostou doplněný o to, že probíhá řízení – Návrh evropsky významné lokality.
- Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 1/2015 tak, jak bylo předloženo.

- Zastupitelstvo obce schvaluje zakoupení květiny a občerstvení k MDŽ pro ženy.

Jarní i velikonoční zamyšlení

Vstupujeme do půvabného období – předjaří a jaro. Jaro je pevně spjata s nejvýznačnějšími křesťanskými svátky- Velikonocemi. Naplnění vírou napříč světadíly oslavují svátky spásy a naděje. Chápání Velikonoc je různorodé, záleží na místě a prostředí. Jejich základ je ovšem shodný.

Vzpomínka na mučednickou smrt a oslava následného, až mystického, zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Takto Velikonoce ovšem zcela jistě nevnímá mladá generace, pro naše nejmenší jsou tyto sváteční dny spojeny s malováním vajíček a zejména pak s nadbytkem sladkostí.

Na nás, dospělých a rozumných, velmi záleží, jak budou naši potomci na Velikonoce vzpomínat a jejich poselství předávat dál. Nemohu se ubránit dojmu, že slovo přebytek, výstižněji možná nadbytek, zastává v našich slovnících, ale zejména pak v našich běžných životech stále větší roli. Obávám se, že mnohde aspiruje na roli hlavní. Vidíme to kolem sebe dnes a denně. Plíživě a nevtíravě se nadbytek stává naší součástí. Pro jasnější představu postačí malý názorný příklad.

Dnešním šedesátníkům stačila k Vánocům jedna hračka, dnešním čtyřicátníkům oblečení, hračka a knížka, dnešním dvacátníkům už Ježíšek „musel naježít“ vícero druhů hraček a také první technické vymoženosti a dnešní nejmenší děti požadují tablety, mobily, playstation. Knižku i oblečení sice přijmou, ale s menším či větším opovržením.

Mnozí namítnou, že je to přirozený pokrok, který jak se říká, nezastavíme. Nevím, nevím. Jen aby se nám pokrok nezměnil ve zkázu, zkázu toho nejhezčího, co můžeme zažít, a to jak v dětství, tak v dospělosti. Těšení se, toužení.

Jestliže svým dětem, samozřejmě z lásky k nim, dopřejeme vše, po čem jejich dušička touží, neznamená to ještě, že je učiníme šťastnějšími. Právě naopak. Vychováme je v krásné iluzi, že vše dostanou, všeho dosáhnou. Ale co až se osamostatní, až už splnění jejich tužeb nebude v našich možnostech. Nastane kruté rozčarování. V možnostech nás, rodičů, je uchránit je tohoto vystřízlivění.

Opravdu jsme to my, rodiče, kteří mají rozum, tedy měli by ho mít. Svým potomkům dopřejme tedy jen to, co je v našich možnostech dosažitelné a pro jejich věk vhodné. Na ostatní se přece můžeme společně těšit.

Dnešní povrchní doba plná klientelismu a nepřejícnosti nás nutí neustále se někam hnát. Za úspěchem, za lepším vzděláním, lepším bydlením, lepší prací. Prioritou je, abychom na to byli lépe, nejlépe, co nejlépe.

Ale naše děti potřebují jen jediné, nejlepší rodiče. Jací to jsou?!

Ti, kteří si s nimi povídají, naslouchají jim a neznají: “ Teď nemám čas“.

Neměli bychom také zapomínat, že příklady táhnou. Naše děti budou v dospělosti kopírovat naše chování, stejně jako my, i když se nám to mnohdy nelíbí, kopírujeme svoje rodiče.

Tak tady jsem se dostala od Velikonoc hodně daleko. I když vlastně spokojený rodinný život se také pojí s Velikonocemi.

A co bychom měli svým dětem o Velikonocích říct?! Tak třeba datum Velikonoc. Norma pro určení data Velikonoc se datuje k roku 325. Velikonoční svátky připadají na neděli následující po prvním jarním úplňku.

A dál?!

Symbolem Velikonoc je **beránek**, který zastupuje židovské tradice. Židé na Velikonoce pojídali beránka, připomínali si tak vysvobození z Egypta.

V křesťanství je beránek symbolem víry, obětovaný za spásu světa.

Dalším symbolem je **vajíčko**, nový život. V některých kulturách jde o znak úrodnosti, bytí a vzkříšení. V lidové tradici pak vznikl zvyk vajíčka malovat. Dnešní doba nabízí nepřeborné množství možností, jak vytvořit tu nejkrásnější kraslici. Pro mne osobně má své kouzlo vejce obarvené ve slupkách z cibule, umělecky dozdobené teplým voskem. Tuto techniku by mohla ostatní učit paní Mackurová, je opravdu velmi šikovná. Musím znovu připomenout, že my dospělí, spoluvoříme svým potomkům vzpomínky. Moje dcera bude mít až do dospělosti spojeny Velikonoce s tetou Květou a krásným předvelikonočním odpolednem, kdy společně horkým voskem vajíčka zdobí. Bylo by záslužné, kdyby to i nyní dětem ukázala.

Zajíček, další symbol Velikonoc, má asi původ v pohanských rituálech oslavující začátek jara.

V našich končinách má svou tradici hodování a **pomlázka**. Na Velikonoční pondělí muži a chlapci vyráží po domácnostech a mrskají ženy a dívky pomlázkou z vrbového proutí, někteří jen vrbovou větvičkou, dřevěnou vařechou nebo jalovcovou větvičkou. Mrskut by měl být spojen s koledou, ale toho se od některých stydlivějších jedinců nedočkáme. Celé putování je symbolem zájmu mužů o ženy. Odměnou je pak zdobené vajíčko, drobná čokoládová pochoutka nebo štamprlička.

Drobná odměna za pozornost mužů a chlapců.

Změna sběru pytlů s plasty!

Vzhledem k tomu, že první pondělí v měsíci dubnu je den sváteční, bude organizován **sběr pytlů s plasty ve středu 1. dubna**

Společenská kronika

Člověk není ke stáru moudřejší, je jen opatrnější. E. Hemingway

Oslavenci měsíců leden, únor a březen

Rechtorik Rudolf	80. narozeniny
Pospíšil Miroslav	80. narozeniny
Bubelová Šarlota	90. narozeniny
Kadlec František	45. narozeniny
Mayer Petr	50. narozeniny

Mezi domácí oslavence je zařazena také paní Bubelová, která sice již není místní, ale většina z nás ji za místní považuje.

Také její nádherný věk stojí za připomenutí.

V měsíci březnu se stal „novým“ občanem pan Mayer. Pro ty, kteří ho ještě neznají, bydlí v domě č.p. 36.

Všem oslavencům gratulujeme a přejeme vše nejlepší do dalších let, zejména pak zdraví.

Nemohu si odpustit malou glosu ke Společenskému večeru.

Nálada na Společenském večeru byla skvělá a přítomní se dobře bavili. Hudba byla příjemná, obsluha sice velmi mladá a velmi, velmi nezkušená, ale také v podstatě příjemná.

Jedna věc ovšem už tak příjemná nebyla. Malá účast místních občanů. Od vedlejšího stolu jsem zaslechla, že by se opravdu místní měli stydět. Ano, jednoznačně souhlasím. Všichni ti, kteří „brblají“, že se tady nic neděje, že tady „v té díře chcipl pes“, všichni tito křiklouni by se měli stydět.

Zajisté se nechci dotknout těch, kteří mají malé dítě, rádi by šli, ale nemají hlídání, nebo naopak těch, kteří by rádi šli, ale nedovolí jim to nepříznivý zdravotní stav. To zcela jistě chápu.

Ale ti ostatní?! Ostatní by se opravdu měli zamyslet.

Je velké štěstí, že pánové Studení se na „stará kolena“ vrátili domů a na Společenský večer pozvali své obširné příbuzenstvo a známé. Jinak by nás tam opravdu sedělo pět a půl. Obec jsme malá, na kulturní akce skromná, takže by bylo od místních velmi pěkné, pokud by se společenských akcí účastnili. Přípravy a organizace akcí není zcela jistě jednoduchá, stojí mnoho času a ti, kteří je připravují, mají velká očekávání. Věř, že se přítomní budou dobře bavit, budou spokojeni s nabízenými službami, zkrátka vše dopadne dobře.

Tak snad to bude napřesrok se zájmem místních lepší.

SPOLEČENSKÝ VEČER

Připomeňme si atmosféru společenského večera, konaného 7. února 2015.

V tento slavnostní den oslavil náš pan starosta významné životní jubileu. V uvítacím proslovu, kterým oficiálně zahájil Společenský večer, podotknul, že před lety, kdy se organizoval vůbec první společenský večer, jej zcela nevědomky datoval na první únorovou sobotu. Toto datum ovšem koresponduje s jeho narozeninami, což však nebyl úmysl, spíše náhoda. Ale šťastná náhoda. Nám, pravidelným návštěvníkům, společenského večera je tak díky této šťastné náhodě, každoročně velkou ctí si s panem starostou osobně přituknout na jeho zdraví. Z ohlasů přespolních hostů nám mnozí takového starostu závidí, samozřejmě ne pro sklenku šampaňského, kterou nás přivítá, spíše kvůli jeho lidskému a vstřícnému přístupu ke všem občanům. Ač promovaný inženýr, zasedne ke stolu a okamžitě najít společnou řeč s dělníkem, farmářem, studentem, mladou maminkou i osamělou vdovou, skutečně empatický člověk na správném místě.

Na životní jubileum pana starosty upozornil také Rýmařovský horizont, kterému pan starosta poskytl rozhovor, číslo 3/2015. Mimochodem, velmi vydařený článek. Věříme, že vitalita a zdravá mysl pana starostu neopustí a při svém následujícím jubileu poskytne rozhovor místnímu Zpravodaji. Čas plyne jak voda, věřte mi.

MAŠKARNÍ PLES

Na dětském maškarním plese v Obecním domě nebyla o masky nouze. Dokonce se objevily i dvě dospělé masky, které celý maškarák vedli a všechny přítomné pobavily. Byl to Brouček v podání Ladislava Podhorského a Černoch - Radek Neshoda.

Brouček a Černoch si děti rozdělily na dva týmy a začalo se hrát. Soutěží bylo tolik, že jsme je ani všechny nezvládli, např. ochutnávání ovoce a zeleniny, ale i hořčice a tvarohu, u čehož se děti patřičně šklebily, udržení balonku na pingpongové pálce, stavění kostiček, skládání puzzlí, poznávání předmětů hmatem a další. Za každý úkol dostaly děti sladkou odměnu. Samozřejmě nechyběl ani taneční rej, kde se děti pořádně vytancovaly. Jako odměnu na konci maškaráku dostaly děti na své výkony velkou sladkou odměnu v podobě zákusků, nechyběla špička, pařížský rohlíček, košíček, větrník a ovocný řez. Tímto však soutěže neskončily, nakonec soutěžili i dospělí, Jejich úkolem bylo rozpoznat 5 druhů alkoholu. Nutno podotknout, že vyhrály ženy☺. (napsala Peťka Horňáčková).

MDŽ

Věřím, že sedmý březen měla spousta žen v kalendáři označen. Sobotní odpoledne totiž patřilo v sále obecního domu ženám. Pan starosta přítomné dámy přivítal a při svém proslovu několikrát neopomněl vyzdvihnout důležitost žen pro život rodiny, což se opravdu moc hezky poslouchalo. Přítomné dámy také jistě potěšilo vydařené kulturní vystoupení našich nejmenších a také procítěná recitace pánů Ladislava Podhorského a Radka Neshody, jedno oko nezůstalo suché.

Všechny ženy byly obdarovány krásnou rudou růží a také poctěny pohoštěním. Co se týče pohoštění, letošní posezení přineslo malou inovaci. Paní Mgr. Renáta Dvořáková navrhla, že by pozvané dámy, samozřejmě

dobrovolně, mohly přinést něco na zub - ke kafičku.

Tato myšlenka padla na velmi úrodnou půdu, jelikož my ženy, jsme od přírody chlubilky a tak každá chtěla mít svůj moučníček co nejvydařenější a tak se na stolech sešly opravdové delikatesy, zaručeně dobrý nápad, myslím, že se ujme i pro roky příští

Další foto z konaných společenských akcí naleznete na internetových stránkách obce

Rozhovor měsíce

Hlavní role v rubrice rozhovor měsíce prvního obecního Zpravodaje roku 2015 se nadmíru ochotně ujal p. Rudolf Rehtorik.

Před osmdesáti lety se narodil do rodiny, která žila v kraji slavného slovenského zbojníka Juraje Jánošíka, a to v obci Těrchová, okres Žilina. Rodiče se živili zemědělstvím a jejich čtyři děti jim v hospodaření plně pomáhali.

V roce 1946 odešla rodina ze Slovenska a jejich domovem se stala obec Jamartice. Tady pan Rudolf dochodil obecnou školu a v povinné školní docházce pak pokračoval v měšťanské škole v Rýmařově.

Ze Slovenska rodina odešla z mnoha důvodů. Bylo krátce po válce a rodina se cítila ohrožena, jak ze strany partyzánů, kteří ještě v okolních lesích operovali, tak ze strany Němců, kteří se ne tak úplně smířili se svou porážkou.

O válce se pan Rudolf nechce rozprávět, podle jeho slov to byla zlá doba a je lepší o ni nemluvit, je to už našťěstí pryč.

Rodina ze Slovenska odcestovala vlakem, své živobytí vměstnala do vagónu, tzv. „dobyčáku“ a v něm přepravila také dvě krávy, které byly obživou rodiny.

Tatínek se rozhodl, že půjde společně s koněm ze Slovenska pěšky, jistě více než 200 kilometrů, šel to asi dva dny.

Po měšťanské škole pan Rudolf mnoho možností dalšího studia neměl. Jako syn kulaka mohl studovat jen zemědělskou školu, to odmítal, v zemědělství se pohyboval prakticky celý život a zdálo se mu, že se již nic nového naučit nemůže a jen zbytečně bude ztrácet čas.

Podařilo se mu dostat se do Kovohutí Břidličná, kde se začal učit na valciře, ale ani tady nevydržel.

Dostal se na brigádu do Lenasu v Malé Štáhli a tady se mu zalíbilo, bylo to za ředitele Kapice. Začal opravdu od píky, nejprve nosil pazdeří na zádech do kotelny, ale byl snaživý, učenlivý a díky tomu byl poslán do přádelní školy v Adršpachu, po jejímž ukončení se stal mistrem v provozu místní tírmy. Tírně lnu, chcete-li Lenasu, Čemolenu či prachárně pak zasvětil svůj celý pracovní život. Pracovně aktivním byl až do svých jedenasedmdesáti let. Nyní si užívá zasloužilého důchodového odpočinku, ale to neznamená, že zahálí.

Povinnou vojenskou službu, dva roky a tři měsíce, pan Rudolf prožil v severních Čechách, kde střežil státní hranice. Vojenskou službu absolvoval za generála Čepičky, vzpomíná, že to byl opravdu velmi svérázný, až krutý ministr obrany. Pan Rudolf vzpomíná, že on byl ve výhodě, byl sportovně založený, takže neměl problémy, ale kluci, kteří neměli fyzickou, ti zaplakali, to by měli zažít dnešní mladí.

Sportu se pan Rudolf věnoval opravdu poctivě, byl vítězem Dukelských závodů branné zdatnosti a dokonce se závodně věnoval střelbě.

Výkon vojenské služby pan Rudolfa velmi zaujal, vážně se rozmýšlel, že by se stal vojákem z povolání, ale žena jeho života byla zásadně proti. Odmítla odstěhovat se od rodiny stovky kilometrů do zcela neznámého prostředí.

Pan Rudolf také koketoval s myšlenkou, že by byl příslušníkem sboru veřejné bezpečnosti, ale ani toto poslání se jeho paní nezamlouvalo. Jak sama říká, nemá ráda zbraně a nechťela ani zbraně u nich doma, zejména proto, že měli dva syny a ti by se také zcela jistě o zbraně zajímali.

Jak prožíváte svůj věk, řešíte to?!

Zdravotně se cítím v pořádku, občas mě tedy zlobí kyčel, ale ještě pořád můžu a budu tancovat.

Ve čtyřiceti jsem měl zápal plic, doktor řekl, ať přestanu kouřit, tak jsem přestal.

Taky jsem si dřív rád vypil, nic tragického, ale zašlo se po práci na pivko, na zahrádce se taky popilo. S tím je taky dnes konec, žiju vlastně příkladným životem. Jen, jak někdy s nadsázkou dodávám, žiju se dvěma ženami. Moc mě baví zahrádka a taky chovám slepice, potřebuji prostě být aktivní. Ženským pomáhám s vařením, s péčí o švagra Františka, o kterého se společně staráme, prostě pomůžu se vším. Abych byl pořád fit, pravidelně ráno cvičím, skutečně, každý můj den začíná rozcvičkou.

Byl jste se podívat ve svém rodném kraji, na Slovensku?!

Samozřejmě, že byl. Náš dřevěný dům je dávno zbouraný, ale studánka, ke které jsme chodili, tam zůstala. Na dětství na Slovensku mám mnoho zajímavých vzpomínek. Třeba, jak napadlo tolik sněhu, že jsme sáňkovali od komína, opravdu, byly nadělané tunely ke stájím a třeba k záchodu, který byl venku. Vzpomínám, jak naši zabili prase, naložili ho do necek do soli a celé se to muselo dobře schovat do slámy, aby to nenašli ani Němci ani partyzáni, všechno by nám snědli. Vzpomínám na pec, na které byly kůže z ovcí, my děti a krásně teploučko, ale když se mělo jít v tuhých mrazech ven přes dvůr na záchod, to bylo taky něco. Vzpomínám, jak se doma mlelo obilí. Vzpomínám taky na dřinu kolem našeho zemědělství, nebylo mnoho času pro hry, práce byla vždy na prvním místě. Dětství té doby nebylo vždycky jednoduché, ale rád na něj vzpomínám.

Jak vzpomínáte na svůj pracovní život, léta minulá?!

Určitě jsme žili v lepší době, než je dnes. Měli jsme jistou práci a to bylo velmi důležité, byla to jistota. Ta dnes chybí a to je špatné. My jsme zažili tvrdou práci, ale vždy byl čas i na zábavu a odpočinek. Ve fabrice fungovalo družstvo hasičů, zapojení v něm byli všichni, ženské i chlapi, vzali jsme i děti a jezdilo se po soustředěních, závodech, něco jsme prostě společně zažívali, je na co vzpomínat. Řeklo se, že bude v obci brigáda a taky byla, ale šli všichni. Žádné výmluvy, staří i mladí společně zadarmo uklidili obec, pak společně poseděli, popili a bylo, jednoduché.

Dřív mistr nemohl nikoho poslat z práce domů, muselo se to vždy nějak domluvit, odbory stály za dělníkama, měli zastání. Mistr musel s lidmi vždy vyjít, to byl základ. Dneska si může soukromý zaměstnavatel dovolit, co chce a to je špatné. Dnes znáte jen stres a od toho se pak odvíjí vše další.

Míním, že nebylo právě jednoduché mistrovat „ženským“, které jste velmi dobře znal, svým sousedkám, známým. Jak jste se vypořádal s převážně ženským kolektivem, co intriky, žárlivost ze strany manželky?!

To víte, že žena někdy žárlila, ale vždycky jsme to nějak ustáli. Také okolí si neopomnělo rýpnout a podpořit tak zaručené informace, že „Rechtorička“ má víc peněz, lepší práci a podobně. Samozřejmě pravda to nebyla, ale lidem se to špatně vymlouvá. Lepší bylo, když žena odešla na jinou směnu, pak byl klid. Zdravý odstup jsem si dokázal udržet tím, že jsem si s většinou svých spolupracovníků vykal. Dobrý mistr musel umět jednat s lidmi, s úctou i s respektem, tak snad jsem byl dobrým mistrem.

Rok 2015 je ve vašem životě velmi významný. Slavíte své významné životní jubileu a společně s ním také úctyhodných šedesát let společného života. Jak to všechno tedy začalo.

Znali jsme se se ženou od školy, ve vážnou známost se to změnilo v jejich patnácti a mých šestnácti letech. Vzali jsme se čtyři měsíce před mou vojnou. Nemuseli jsme, chtěli jsme a hlavně já jsem si chtěl ženu pojistit.

Svatba byla opravdu velká, na zahradě v Jamarticích, asi 100 lidí, obřad byl na úřadě v Rýmařově a také v kostele v Rýmařově, rodiče byli velmi pobožní, zejména má maminka.

Po svatbě jsme nejprve bydleli v Jamarticích, po pěti letech jsme se stěhovali do Malé Štáhle a tam, kde dnes bydlí Jana Horňáčková s rodinou, bydlela rodina Rechtoriková dvanáct let, pak jsme se přestěhovali do bytovky, kde žijeme doposud. Vzpomínám si, jak jsme společně se ženou pět let chodili v zimě pěšky do práce, v létě jsme jezdili na společném kole, bylo to moc hezké.

Jednou to tedy hezké nebylo, to když nám jedna „baba“ z legrace hodila do kola hrábě a to fakt nebylo příjemné, navíc žena byla v jiném stavu, no mnoho zajímavého jsme společně za ty roky zažili.

V našem manželství se nám narodili dva synové, Milan a Roman, máme tři vnuky, jednu vnučku a dokonce už i dvě pravnoučátka. Máme skvělé syny, Milan na tom bohužel není zdravotně nejlépe, ale co se dá dělat. Roman je pozorným a citlivým synem, zlatý člověk, který má vrásky snad jen od sluníčka, opravdu jsem za své děti moc rád, že je mám.

Jaká byla narozeninová oslava?

Oslava s nejbližší rodinou samozřejmě proběhla. Pořádná oslava se chystá na devátý květen, kdy oslavíme společných šedesát let manželství, diamantovou svatbu a pozvaných bude taky asi šedesát. Žádné věcné dary si nepřejeme, vše máme. Možná nějaký společný lázeňský pobyt, ale teď není kdy, možná později, uvidíme.

Pohled paní Bigasové, švagrové, na jubilanta?!

Vzorný chlap. Jsem tady s nimi už šest let a ještě mě neposlal do pr..... Žijeme tady v takové pohodě a já si ho moc vážím. To co on dělá pro svého švagra, postiženého Frantíka, to by málokdo udělal pro svého bratra, je to opravdu vzorné, my bychom to s Aničkou samy určitě nezvládly, chlapské síly je prostě potřeba.

Má vůbec nějaké špatné vlastnosti?!

Je puntičkář a s ním je někdy problém, ale jinak?! Možná ještě, že se hned rozčílí, ale tak rychle jak vzplane, tak rychle zase uhasne.

Pohled paní Rechtorikové, diamantové nevěsty na jubilanta?!

Je to můj první a poslední chlap v životě a jiného bych nechtěla. Jednoznačné, tady není co dodat.

Oba manželé shodně prohlašují, že je nikdy ani na chvíli vážně nenapadlo, že by se jejich životní cesty rozdělily.

Po šedesáti letech manželství dobře vědí, že život je občas stejně tvrdý jako diamant, ale zároveň plný báječných okamžiků.

Do dalších let života přejeme jen ty báječné okamžiky.

Už teď se na Vás těšíme na těchto nejbližších akcích:

- pátek 3.4. – Velikonoční keramika pro všechny od 16.00 hodin v keramické dílně
- sobota 4.4. – Velikonoční dílna – budeme se učit plést pomlázku z proutků a zkusit různou techniku barvení a zdobení vajíček, už teď si milé dívky a ženy strádejte vyfouklé vajíčka, které budete potřebovat, začneme v 15.00 hod. v Obecním domě, akce bude pokračovat ochutnávkou tradičních i netradičních velikonočních dobrot v 18.00 hod., to už budeme nalévat víno a čepovat pivo – tak přijďte mezi nás!!!
- čtvrtek 30.4. – Pálení čarodějnic, v 17.00, tentokrát budeme hodnotit neoriginálnější koště, které nejen dobře mete, ale hlavně létá ☺
- pátek 1.5. – Stavění máje v 17.00 u hřiště (pomoc zdatných mužů je žádoucí) – občerstvení bude zajištěno

Šetřit na svozu odpadů v létě či nešetřit?

V roce 2014 jsme udělali pokus se změnou intervalu svozu komunálních odpadů (popelnic) na 14-ti denní interval. Byly hlasy pro ale i proti. Poznámky kritické byly hlavně v případech plných popelnic. Nutno však dodat, že úspora na platbách (přeplatek) byla za 3. čtvrtletí **8.496 Kč**. To je 52 Kč na jednoho poplatníka a rok. Díky tomu a pytlovému sběru plastů jsme mohli udržet poplatky na úrovni 500 Kč.

Vyhodnocení pytlového sběru plastů:

V roce 2014 jsme zavedli zkušebně pytlový sběr plastů. I když přechod na pytlový sběr se neprojevil v plném rozsahu (první čtvrtletí jen dva měsíce), díky tomu jsme

- ušetřili za svoz plastů oproti roku 2013 1.882,- Kč
- mohli u některých plátců uplatnit bonus

Bonus za plasty EKO-KOM	13.319,- Kč
Náklady na sběr a svoz plastů	6.774,-
Úspora	6.454,-
Hmotnost vytríděných plastů	1.805 kg
Zvýhodnění za 1 kg vytríděných plastů	3,6 Kč/kg

Nejlépe třídili (kg/osoba):

Tomanovi	27,2	Zamcovi	26,5	Dvořákovi	43	26,3
Mackurovi	24,4	Janíkoví	23,5	Bauerovi (P+I)		23,3
Neshodovi	22,1	Bauerovi (G+J)	20,7	Mitáčkovi		19,7
Heblákoví	17,2	Vaškovi	15,8	Novosadovi		15,6

Informace ke způsobu výpočtu poplatků za odpady

Poplatky za svoz komunálních odpadů se stanovují podle skutečných nákladů předchozího roku a sestávají ze dvou sazeb, ze skutečných nákladů a z pevné sazby.:

1.) Skutečné náklady na sběr a svoz za 1 poplatníka viz.čl.4, odst.(1)b)
Podle zákona č.565/1990Sb., o místních poplatcích, §10b ve znění pozdějších předpisů, tato částka může být maximálně 750,-Kč.

Výpočet z nákladů za rok 2014

Celkové náklady na sběr a svoz odpadu	97.720,- Kč
Platba od podnikatelských subjektů	4.266,-
Náklady na sběr a svoz odpadu pro občany	93.454,-
Bonus za separaci odpadu v roce 2014 (bez plast)	5.578,-
Skutečné náklady na svoz a separaci odpadu	87.876,-
Počet obyvatel k 30.12.2014	150
Počet rekreačních objektů	11
Celkový počet poplatníků	161
Vypočtené skutečné náklady na 1 poplatníka	546,- Kč

2.) Pevná sazba viz. čl.4, odst.(1)a)

Podle zákona č.565/1990Sb., o místních poplatcích, §10a ve znění pozdějších předpisů, tato částka nesmí překročit 250,-Kč za osobu a kalendářní rok.

Stanovená částka obci **0 Kč**

Poplatek za 1 poplatníka na rok 2015 500,- Kč

Rozdíl 46,- Kč je hrazen z bonusu za separaci – pytlový sběr plastů.

V dalších obdobích již budeme uplatňovat vypočtený poplatek, snížení pak podle skutečných úspor za pytlový sběr.

Příklad: Podle výše uvedených hodnot a státi „Vyhodnocení pytlového sběru plastů“, by poplatky za komunální odpady méně než 500 Kč na osobu platili občané, kteří vykáží více než 12 kg plastů za rok.

Upozornění

Majitelé psů nesmějí nechat volně pobíhat a venčit psy na návsi. Uvědomte si, že si zde hrají naše děti a určitě by se vám nelíbilo, kdyby to byli zrovna vaše děti, které si hrají tam, kde psi vykonávají svoji potřebu.